

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

P8_TA(2015)0350

„A nemek közötti egyenlőség és a nők társadalmi szerepvállalásának növelése a fejlesztési együttműködés keretében” című cselekvési terv megújítása

Az Európai Parlament 2015. október 8-i állásfoglalása a „nemek közötti egyenlőség és a nők társadalmi szerepvállalásának növelése a fejlesztési együttműködés keretében” című uniós cselekvési terv megújításáról (2015/2754(RSP))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 2. cikkére és 3. cikkének (3) bekezdésére, amelyekben azon alapelvek közé vették fel a nemek közötti egyenlőség célkitűzését, amelyeken az EU alapul,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 208. cikkére, amely létrehozza a politikák fejlesztési célú koherenciájának elvét, és amely előírja, hogy a fejlesztési együttműködés célkitűzéseit vegyék figyelembe a fejlődő országokat érinthető szakpolitikákban,
- tekintettel az 1995 szeptemberében Pekingben megrendezett negyedik Nőügyi Világkonferenciára, a Pekingi Nyilatkozatra és Cselekvési Platformra, valamint ezt követően az ENSZ Peking +5, +10, +15 és +20 rendkívüli ülésein 2000. június 9-én, 2005. március 11-én, 2010. március 2-án és 2015. március 9-én elfogadott, a Pekingi Nyilatkozat és a Cselekvési Platform végrehajtására irányuló további fellépésekről és kezdeményezésekről szóló zárodokumentumokra,
- tekintettel az 1994-ben Kairóban tartott nemzetközi népesedési és fejlesztési konferencia (ICPD) cselekvési programjának végrehajtására, amelyben a globális közösség elismerte és megerősítette, hogy a szexuális és reprodukció egészség és reprodukció jogok elengedhetetlenek a fenntartható fejlődéshez;
- tekintettel a nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó 2010–2015-ös ütemtervre (COM(2010)0491),
- tekintettel „A nemek közötti egyenlőség és a nők társadalmi szerepvállalásának növelése a fejlesztési együttműködés keretében” című cselekvési tervre (2010–2015), a 2013. évi végrehajtásról szóló jelentésre (SWD(2013)0509), a témával kapcsolatos

2014. május 19-i tanácsi következtetésekre, valamint a 2014. évi végrehajtásról szóló jelentésre (SWD(2015)0011),

- tekintettel a Tanács „A nemek közötti egyenlőség és a fejlesztés kapcsolata” és az „Új globális partnerség a szegénység felszámolásáért és a fenntartható fejlődésért” című, 2015. május 26-i következtetéseire,
 - tekintettel a 2015 utáni uniós és globális fejlesztési keretről szóló, 2014. november 25-i állásfoglalására¹,
 - tekintettel a nemek közötti egyenlőséget és a nők szerepének partnerországokban történő megerősítését elősegítő uniós támogatás értékelésére²;
 - tekintettel a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetések (diszkrimináció) minden formájának kiküszöböléséről szóló, 1979. december 18-i ENSZ-egyezményre (CEDAW),
 - tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának a nőkről, a békéről és a biztonságról szóló 1325. sz. (2000), illetve 1820. sz. (2008) határozatára,
 - tekintettel a Tanácshoz és a Bizottsághoz intézett, „a nemek közötti egyenlőség és a nők társadalmi szerepvállalásának növelése a fejlesztési együttműködés keretében” című cselekvési terv megújításával kapcsolatos kérdésekre (O-000109/2015 – B8-0762/2015 és O-000110/2015 – B8-0763/2015),
 - tekintettel a Fejlesztési Bizottság által benyújtott állásfoglalási indítványra,
 - tekintettel eljárási szabályzata 128. cikkének (5) bekezdésére és 123. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel az Európai Unió elkötelezett az iránt, hogy valamennyi fellépésében előmozdítsa a nemek közötti egyenlőséget és biztosítsa a nemek közötti egyenlőség szempontjainak érvényesülését; mivel a nemek közötti egyenlőség és a nők szerepének erősítése előfeltétele a 2015 utáni időszakra vonatkozó fenntartható fejlesztési célok megvalósításának, továbbá önálló emberi jogi kérdés is, amelyet attól függetlenül kell megvalósítani, hogy ez előnyökkel jár-e a fejlődésre és a növekedésre nézve; mivel a nemi alapú erőszak az emberi jogok súlyos megsértését jelenti, és amely a vallásra, a kultúrára vagy a hagyományokra hivatkozva semmilyen esetben sem igazolható;
- B. mivel a Pekingi Nyilatkozat és a Cselekvési Platform 20 éves végrehajtásának áttekintése során megállapították, hogy a nemek közötti egyenlőség és a nők szerepének erősítése irányában tett előrelépés lassú volt és nem egyenletes, továbbá a világ egyetlen országában sem sikerült teljesen megszüntetni a nemek közötti szakadékot; mivel a felülvizsgálat során megállapítást nyert, hogy az előrehaladás hiányát tovább súlyosbította az, hogy a nemek közötti egyenlőség és a nők szerepének erősítése tekintetében folyamatosan és krónikusan elégtelen a beruházások mértéke;

¹ Elfogadott szövegek, P8_TA(2014)0059.

² https://ec.europa.eu/europeaid/evaluation-eu-support-gender-equality-and-womens-empowerment-partner-countries-final-report_en

- C. mivel a millenniumi fejlesztési célok közül kettő kifejezetten a nők jogaival foglalkozik, nevezetesen a nemek közötti egyenlőség elősegítésével és a nők társadalmi szerepvállalásának erősítésével (3. cél), valamint az anyák egészségének javításával (5. cél), amelyek továbbra is nagyrészt megvalósításra várnak; mivel becslések szerint a világon naponta 800 nő hal meg a terhesség vagy szülés során fellépő komplikációk miatt; mivel a fejlődő világban körülbelül 222 millió nő nem jut hozzá biztonságos és korszerű családtervezési módszerekhez, miközben a családtervezésre szánt fejlesztési támogatásnak az egészségre irányuló globális segélyezéshez viszonyított aránya csökken;
- D. mivel a világ szegénységben élő népességének nagyobb része nő és nők által vezetett háztartásban él; mivel a perifériára szorult nők sebezhetősége egyre nagyobb; mivel a világon 62 millió fiatal lány nem jár iskolába;
- E. mivel a világon minden harmadik nő élete során várhatóan fizikai és szexuális erőszakot szenved el; mivel évente 14 millió fiatal lányt kényszerítenek házasságra; mivel az EU elismeri minden ember arra vonatkozó jogát, hogy saját szexualitása, illetve szexuális és reprodukzív egészsége felett – megkülönböztetéstől, kényszertől és erőszaktól mentesen – teljes ellenőrzést gyakoroljon, továbbá arra vonatkozóan szabad döntéseket hozzon;
- F. mivel a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) arról számolt be¹, hogy a beruházások „jelentős mértékben nem képesek elérni a nemek közötti egyenlőséget” annak ellenére, hogy az ez irányú forrásokat 2012-ben a tagországok 28 milliárd dollár összegben megháromszorozták; mivel a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos finanszírozás főleg a szociális ágazatra összpontosít, valamint a gazdasági és a termelő ágazatokban kevés a befektetés, ugyanakkor az OECD elemzése szerint az összes fejlesztési beruházás közül a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos beruházásoknál mutatható ki a legnagyobb megtérülés;
- G. mivel 2,5 milliárd ember – többségében nő és fiatal – továbbra is ki van zárva a formális pénzügyi ágazatból;

Minőségi változás a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó 2. cselekvési tervben (GAP 2)

1. úgy véli, hogy a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó 1. cselekvési terv (GAP 1) értékelésének következtetései egyértelműen kimutatják, hogy minőségi változásra van szükség a nemek közötti egyenlőséggel és a nők szerepének erősítésével kapcsolatos uniós fellépés terén, és a teljesítmény javítása érdekében az Európai Külügyi Szolgálat (EKSZ) és a Bizottság részéről megújított politikai elkötelezettségre van szükség; fontosnak tartja, hogy a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó következő cselekvési terv keretében végrehajtsák az értékelés fő ajánlásait, egy teljes körű igazgatási válaszingedménnyel kezdve;
2. üdvözli a Bizottság azon szándékát, hogy a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó új cselekvési tervvel átalakító változást kezdeményezzen, és ezért úgy véli, hogy a GAP 2-t bizottsági közlemény formájában kell megvalósítani; sajnálatát fejezi ki, hogy a

1

https://europa.eu/eyd2015/sites/default/files/users/Madara.Silina/from_commitment_to_action_financing_for_gewe_in_sdgs_oecd.pdf

GAP 2-t közös szolgálati munkadokumentumként és nem közleményként adták ki; sürgeti a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy a lehető leghamarabb kezdje el az új terv végrehajtását, annak érdekében, hogy az EU-nak a fenntartható fejlesztési célokon belül a nemek közötti egyenlőségre és a nők szerepének erősítésére vonatkozó szélesebb körű elköteleződése részeként konkrét eredményeket lehessen elérni, és hogy e folyamat során végig vonja be a konzultációba a Parlamentet;

3. úgy véli, hogy a GAP 2-nek összpontosítania kell az uniós külső politikák valamennyi aspektusára – fejlesztési együttműködés, humanitárius segítség, kereskedelem, emberi jogok és külügyek, migráció és menekültügy, a politikák fejlesztési célú koherenciájának elvével összhangban –, továbbá a fejlődő, a szomszédos és a tagjelölt országokra egyaránt vonatkozni kell;
4. úgy véli, hogy a nemek közötti egyenlőségnek és a nők szerepe erősítésének az uniós intézmények fő tevékenységébe kellene tartoznia, a központi igazgatásban és az uniós küldöttségeken egyértelműen meghatározott vezetői feladatkörökkel; hangsúlyozza, hogy a küldöttségvezetőknek, az osztályvezetőknek és a felső vezetésnek elszámoltathatónak kell lenniük a nemek közötti egyenlőséggel és a nők szerepének erősítésével kapcsolatos politikákra vonatkozó jelentéstétel, nyomon követés és értékelés tekintetében, valamint a nemek közötti egyenlőség érvényesítését be kell építeni a munkaköri leírásokba és a teljes személyzet számára nyújtott képzésekbe is;
5. úgy véli, hogy a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőnek biztosítania kell, hogy a külső fellépésért felelős összes biztos gondoskodjon a GAP 2 sikeres végrehajtásához szükséges irányításról; üdvözli a 2015. májusi tanácsi következtetéseket, amelyek hangsúlyozzák a tagállamoknak a nők és lányok jogait átalakító program iránti kötelezettségvállalását; fontosnak tartja az Európai Bizottság/EKSZ fellépéseinek a tagállami intézkedésekhez képesti kiegészítő jellegét;
6. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos kérdésekkel nem foglalkozik a DG DEVCO 2014. évi éves jelentése, és arra szólít fel, hogy a nemek közötti egyenlőséggel és a nők szerepének erősítésével kapcsolatos kérdések a jövőben szerepeljenek a Bizottság külkapcsolatokkal foglalkozó valamennyi főigazgatóságának és az EKSZ éves jelentéseiben; felszólítja az uniós küldöttségeket, hogy nyújtsanak be éves jelentést a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó cselekvési tervről, az uniós küldöttségek pedig éves jelentésükben, félidős és ország szintű értékeléseikben foglalják össze a nemek közötti egyenlőséggel és a nők szerepének erősítésével kapcsolatos teljesítményt, úgy véli, hogy az eredményeket be kell építeni az eredményorientált monitoringba (EOM);
7. megjegyzi, hogy a Fejlesztési Együttműködési Eszköz programozási dokumentumainak 2017-es félidős felülvizsgálata során jó lehetőség nyílik a Fejlesztési Együttműködési Eszköz által finanszírozott programok nőkre és lányokra kifejtett hatásának elemzésére, illetve annak egyértelmű meghatározására, hogy a Fejlesztési Együttműködési Eszköz által finanszírozott programok milyen hányada szolgálja a nők és lányok javát, és amennyiben szükségesnek bizonyul, úgy végre lehetne hajtani a szükséges átcsoportosításokat;

8. emlékeztet a politikák fejlesztési célú koherenciájának elvére, és hangsúlyozza a belső és külső uniós politikák közötti koherencia fontosságát, valamint azt, hogy szükség van a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó új cselekvési terv és az emberi jogokról és demokráciáról szóló cselekvési terv közötti szakpolitikai koherencia biztosítására; hangsúlyozza, hogy a nemek közötti egyenlőségnek az EU és harmadik országok közötti, valamennyi emberi jogi párbeszéd szisztematikus és szerves alkotóelemét kell képeznie; felszólítja az EKSZ-t, hogy a harmadik országokkal folytatott emberi jogi párbeszédeken kívül teremtsen nemek közötti párbeszédet is;
9. ismételten hangsúlyozza, hogy a központi szolgálatok, a delegációk, illetve a tagállami nagykövetségek közötti, a nemek szerinti országprofilokat és más eszközöket felhasználó teljes körű koordináció elengedhetetlen a GAP 2 sikeres végrehajtásához; e tekintetben hangsúlyozza, hogy az EFA országprogramozási felülvizsgálata lehetőséget teremt arra, hogy a GAP 2 teljes körű megvalósítása jó úton haladjon és elvégezzék a szükséges kiigazításokat;

Adatgyűjtés és célok

10. hatékonyabb végrehajtási stratégiára szólít fel, és kitarthat emellett, hogy a monitoring- és értékelési folyamat részeként alkalmazni kell a nemek közötti egyenlőséget mérő mennyiségi és minőségi mutatókat, és valamennyi fellépés kedvezményezettjére és résztvevőjére vonatkozó nemek szerint lebontott adatait rendszeresen és kellő időben kell gyűjteni; ragaszkodik ahhoz, hogy a pénzügyi elszámoltathatóság és átláthatóság biztosítása érdekében az adatokat a nyilvánosság számára tegyék hozzáférhetővé; úgy véli, hogy a jelentéstételt össze kellene hangolni a már kialakított ellenőrzési és értékelési rendszerekkel, például a Bizottság Nemzetközi Együttműködési és Fejlesztési Főigazgatósága (DEVCO) által a fejlesztési eredmények számára kialakított kerettel, illetve azt ezekben kellene beépíteni; hangsúlyozza, hogy szükség van a nemzeti statisztikákba történő befektetésekre, és felszólítja a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki a nemek közötti egyenlőséget figyelembe vevő ellenőrzési rendszereket;
11. felszólítja az uniós képviselőket és a tagállamok nagykövetségeit, hogy az országos szintű stratégia és programozás alapjaként kezeljék prioritásként a kiváló minőségű, nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos elemzéseket, illetve fektessenek be ezekben; úgy véli, hogy az EU-nak az új GAP szempontjából felül kell vizsgálnia a nemzeti indikatív terveket;
12. felismeri, hogy a lányok és a fiatal nők különösen hátrányos helyzetben vannak és veszélyeztetettek, és hogy külön figyelmet kell fordítani annak biztosítására, hogy a lányok hozzáférjenek az oktatáshoz, erőszaktól mentesen élhessék életüket, megszüntessék a diszkriminatív jogszabályokat és gyakorlatokat, és világszerte emancipálják a lányokat és fiatal nőket;
13. hangsúlyozza, hogy nemre, életkorra, fogyatékosagra és más tényezőkre lebontott adatok alapján mérve egyértelmű célokat és mutatókat kell meghatározni, továbbá javítani kell a költségvetési előirányzatok nyomon követésén; hangsúlyozza, hogy a célkitűzéseket és a nyomon követési módszertant össze kell hangolni a 2015 utáni globális fejlesztési kerettel, valamint egyéb vonatkozó nemzetközi keretekkel;

14. hangsúlyozza, hogy az EU-nak elegendő pénzügyi és humán erőforrást kell felmutatnia és biztosítania annak érdekében, hogy teljesítse a nemek közötti egyenlőségre és a nők szerepének erősítésére vonatkozó kötelezettségvállalásait; hangsúlyozza a nemek közötti esélyegyenlőség általános érvényesítésének fontosságát az állami finanszírozásban a költségvetés olyan tervezésével, amely figyelembe veszi a nemek közötti egyenlőséget és foglalkozik az egyenlőtlenségekkel;

A nemek közötti egyenlőségre vonatkozó új cselekvési terv (GAP) kulcsfontosságú szempontjai

15. úgy véli, hogy a GAP-nek kezelnie kell a nők és a lányok elleni erőszakról szóló uniós iránymutatások teljes körű végrehajtása előtt álló akadályokat, és biztosítania kell az erőszak minden formájának megszüntetését; felszólít a nők és a lányok elleni erőszak átfogó uniós megközelítésének fokozott erőfeszítéseket és forrásokat bevonó kialakítására, hogy megelőzzék és felszámolják a nőkkel szembeni megkülönböztető gyakorlatok minden formáját, továbbá hogy küzdjenek és fellépjenek az erőszak minden formája ellen, amely magában foglalja az emberkereskedelem, a női nemi szervek megcsonkítása, a kényszersterilizáció, a kényszerterhesség, a gendercídium, a családon belüli erőszak és a házasságon belüli nemi erőszak, a gyermek-, korai és kényszerházasság és a konfliktusok idején és a konfliktusok utáni helyzetekben a nemi alapú erőszak elleni fellépést; konkrét uniós intézkedések kidolgozására szólít fel a nők különböző csoportjai jogainak erősítése érdekében, különös figyelmet fordítva a fiatalok, a migránsok, a HIV-vel élő nők, valamint a lesbikus, meleg, biszexuális, transznemű és interszexuális (LMBTI) személyekre és a fogyatékkal élő személyekre;
16. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a lányok könnyebben hozzáférjenek az oktatás valamennyi szintjéhez, és elháruljanak a tanulással kapcsolatos nemi alapú akadályok;
17. hangsúlyozza, hogy a nemi erőszakot mint háborús fegyvert és az elnyomás eszközét fel kell számolni, és hogy az EU gyakoroljon nyomást olyan harmadik országbeli kormányokra és minden érdekelt félre, amelyek azokban a régiókban érintettek, ahol az ilyen típusú nemi indíttatású erőszak előfordul, hogy ennek a gyakorlatnak véget vessenek, az elkövetőket bíróság elé állítsák, és megkezdjék a túlélők, az érintett nők és közösségek gyógyulását és egészségük visszanyerését célzó munkát;
18. hangsúlyozza a női migránsok, menekültek és menedékkérők sebezhetőségét és azt, hogy különleges védelmet kell nyújtani számukra; a női menedékkérők jogainak megerősítése és teljes körű biztosítása érdekében konkrét intézkedésekre hív fel; európai szinten határozott lépéseket sürget a jelenlegi migrációs és menekültügyi válság kezelésére, beleértve egy holisztikus és a nemi szempontokat figyelembe vevő, lehetőség szerint minden tagállamban egységes megközelítés alkalmazását a migráció és a menekültügy tekintetében;
19. elismeri az egészséget mint emberi jogot; hangsúlyozza az egészségügyi ellátáshoz és biztosításhoz való általános hozzáférés fontosságát, beleértve a szexuális és reprodukzív egészséget és jogokat, a nemzetközi népesedési és fejlesztési konferencia cselekvési programjának és a Pekingi Cselekvési Platformnak megfelelően; ezzel összefüggésben további erőfeszítéseket szorgalmaz a nők egészséghez és

egészségügyi képzéshez, családtervezéshez, terhsgondozáshoz és a szexuális és reprodukív egészséghez való hozzáférésének növelése érdekében, különösen a nagyrészt megvalósításra váró, az anyák egészségének javításával, többek között a csecsemő- és gyermekhalandósággal kapcsolatos 5. millenniumi fejlesztési cél területén; rámutat arra, hogy a hozzáférés hozzájárul minden egészséggel kapcsolatos fejlesztési cél megvalósulásához; e tekintetben különösen üdvözli a Tanács 2015. májusi következtetéseit;

20. hangsúlyozza, hogy támogató környezetet kell teremteni, elsősorban azoknak a társadalmi és jogi akadályoknak a felszámolásával, melyek meggátolják a nőket abban, hogy a termelőeszközöket, így termőföldeket és más természeti és gazdasági erőforrásokat igénybe vehessenek, előmozdítva a nők számára a pénzügyi inkluzivitást, továbbá tisztességes munkanormákat, a nemek közötti egyenlőség szempontját érvényesítő szociális védelmet és egyenlő munkáért egyenlő díjazást;
21. úgy véli, hogy a vállalkozások fontos szerepet töltenek be a nemek közötti egyenlőség előmozdításában olyan intézkedések révén, amelyek hozzájárulnak a nők gazdasági szerepének és a nők gazdasági jogainak erősítéséhez, például biztosítva számukra a tisztességes munkát, az egyenlő díjazást, a finanszírozáshoz és a banki szolgáltatásokhoz való hozzáférést, valamint a vezetésben és a döntéshozatalban való részvételi lehetőséget, továbbá a hátrányos megkülönböztetéssel és a munkahelyen való visszaéléssel szembeni védelmüket a nemi szempontokra fogékony vállalati társadalmi felelősségvállalás révén; ezzel összefüggésben felszólít a helyi – különösen a nők vezetete – kkv-k fokozottabb támogatására, lehetővé téve számukra, hogy részesüljenek a magánszektor által generált növekedés előnyeiből; hangsúlyozza a mikrofinanszírozás, a szociális vállalkozói tevékenység és az alternatív üzleti modellek, például az önszegélyező szervezeteknek és szövetkezeteknek a nők gazdasági szerepének megerősítése és a társadalmi befogadás terén betöltött folyamatos szerepét;
22. elismeri, hogy szükség van a nőkkel szemben a házasság vagy az anyaság alapján történő megkülönböztetés megelőzésére, és ténylegesen biztosítani kell számukra a munkához való jogot;
23. megjegyzi, hogy a nők szerepének erősítése és az élelmezésbiztonság kölcsönösen erősítik egymást; hangsúlyozza, hogy lehetőséget kell biztosítani a vidéken élő nők számára azáltal, hogy, hogy orvosolják a földterülethez, a vízhez, az oktatáshoz, a képzéshez, a piacokhoz és a pénzügyi szolgáltatásokhoz való hozzáférés terén tapasztalható hátrányos megkülönböztetést; felszólít a mezőgazdaság és a vidékfejlesztés terén az állami beruházások lényeges növelésére, különös hangsúlyt fektetve a kistermelőkre, a termelőszövetkezetekre és a mezőgazdasági termelői hálózatokra;
24. hangsúlyozza, hogy a fenntartható fejlődés szempontjából fontos feltörekvő gazdasági területeken szükség van a nők bevonására és képviselésére, többek között a zöld és a körforgásos gazdasághoz kapcsolódó ágazatokban, a megújuló energiák, az információs és kommunikációs technológiák terén;
25. megismétli, hogy a hivatalos és nem hivatalos oktatás alapvető szerepet játszik a társadalmi, gazdasági, kulturális és politikai életben a nők és lányok társadalmi szerepvállalásának erősítése terén; hangsúlyozza, hogy az Unió kidolgozás alatt álló

oktatási stratégiájában erőteljesen kell megjeleníteni a nemi dimenziót, különösen a fenntarthatóságra való nevelés, a konfliktust követő megbékélés, az egész életen át tartó oktatás és szakképzés, a tudomány, a technológia, a mérnöki tudományok és a matematika (az ún. „STEM”) terén, és a művészet szerepét a kultúrák közötti csere terén;

26. hangsúlyozza a nők 2015 utáni keret alakításában és végrehajtásában történő fokozottabb részvételének fontosságát; kéri, hogy biztosítsanak fokozott pénzügyi támogatást a nőjogi szervezetek számára és szakpolitikai és kapacitásépítési intézkedéseket, amelyek célja a polgárokhoz közeli civil társadalmi és elsősorban a női szervezetek fokozott bevonása az érdekelt felekkel folytatott helyi, regionális, nemzeti és nemzetközi szintű folyamatos konzultációkba, illetve e konzultációkban való részvételük;
27. megjegyzi, hogy GAP-nek foglalkoznia kell az LMBTI-személyek helyzetével a harmadik országokban, és tartalmaznia kell az LMBTI-személyek jogainak előmozdítását és védelmét;
28. hangsúlyozza, hogy a nemek közötti egyenlőség szempontjait figyelembe vevő jogi reform révén meg kell erősíteni a nők törvény szerinti jogait és az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférésüket; úgy véli, hogy a jogi segítségnyújtás terén a nemek közötti egyenlőség célzott pénzügyi támogatása hozzájárul a jogállamiság megerősítéséhez;
29. felszólítja az EU-t, hogy mozdítsa elő a nők fokozott részvételét a békefenntartó és béketeremtő folyamatokban, továbbá az EU katonai és polgári válságkezelési misszióiban; ennek kapcsán ismételten felhívja az EU-t, hogy támogassa az ENSZ Biztonsági Tanácsának a nőkről, a békéről és a biztonságról szóló 1325. (2000) és 1820. (2008) számú határozatát, és felszólít arra, hogy a nemek közötti egyenlőséggel és a nők jogaival kapcsolatos szempontokat építse be az összes békével és biztonsággal kapcsolatos kezdeményezésbe;
30. felhívja az EU-t, hogy támogassa az emberi jogok egyetemes nyilatkozata által a nők és lányok számára biztosított alapvető emberi jogokat; ezzel összefüggésben kitar amellett, hogy a káros gyakorlatokkal – például a gendercídiummal – szembeni aktív küzdelem révén az összes nő és lány számára biztosítani kell az élethez és az emberi méltósághoz való jog védelmét;
31. hangsúlyozza a nők és a nőjogi szervezetek állami és magánszférában betöltött vezető szerepének és részvételének erősítését célzó intézkedések fontosságát; fokozott erőfeszítésekre szólít fel annak érdekében, hogy – különösen az ilyen erőfeszítéseknek a demokráciát támogató összes programba történő beépítésével, többek között a Parlament átfogó demokráciatámogatási megközelítésével – növeljék a nők és a nőjogi szervezetek részvételét a politikai életben;
32. hangsúlyozza, hogy szükség van a férfiak és a fiúk bevonására, és aktív szerepvállalásuk és felelős hozzáállásuk előmozdítására a diszkriminatív társadalmi normákkal, a nemi sztereotípiákkal és a nők és lányok elleni erőszakkal szembeni küzdelem terén;

33. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Európai Külügyi Szolgálatnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, valamint a UN WOMEN-nek.